

ΤΑ ΦΙΛΑΡΑΚΙΑ – ΤΑ ΣΥΝΕΤΑΙΡΑΚΙΑ

ΜΑΖΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

Αφήγηση παραμυθιού – Δραματοποίηση επιλεγμένων στιγμιότυπων της ιστορίας.

Στόχος της συγκεκριμένης δράσης είναι, τα παιδιά α) να μάθουν και να εκτιμήσουν την αξία της συνεργασίας και κατ' επέκταση του συνεταιρισμού, β) να «απελευθερωθούν» από περιοριστικούς, στερεοτυπικούς ορισμούς του ρόλου των φύλων και γ) να εκφραστούν μέσα από καλλιτεχνικές δημιουργικές δραστηριότητες.

(Το παραμύθι αυτό μας «μιλάει» για ένα περιστατικό που έγινε «κάπου» «κάποτε» με ήρωες μια μικρή ομάδα με αρκούδους και αρκούδες. Αν τα παιδιά έχουν ήδη γνωρίσει τους ήρωες/αρκούδιτσα Μπουμπού και Μπαμπαλού – καλό θα ήταν να τους συνδέσουμε με κάποιο τρόπο. Π.χ. παιδιά θυμάστε την Μπουμπού και Μπαμπαλού; Την ιστορία αυτή την διηγόταν στην Μπουμπού η γιαγιά της και έλεγε πως και εκείνης της την είχε μάθει η δική της γιαγιά.....)

Ξεκινάμε.....

Μια φορά και δυο καιρούς,
υπήρχε κάποια Γη μακρινή που έμοιαζε πολύ με την δική μας, αλλά δεν ήταν ίδια.
Πυκνά δάση με περίεργα, ψηλά, άγνωστα σ' εμάς δέντρα, κάλυπταν σχεδόν ολόκληρη εκείνη την Γη!
Σ' ένα από αυτά τα δάση ζούσε μια μικρή ομάδα με αρκούδες.
Όμορφες, πολύχρωμες αρκούδες που περπατούσαν στα δυο τους πόδια και χαμογελούσαν!
Ναι, ναι, οι αρκούδες αυτές ήταν πολύχρωμες, περπατούσαν πάντα στα δυο τους πόδια και χαμογελούσαν!
Και γιατί να μην χαμογελούν;
Η ζωή τους κυλούσε όμορφα μέσα στο δάσος.
Κάθε πρωί όλες οι αρκούδες και όλοι οι αρκούδοι ξυπνούσαν μαζί με τις πρώτες ακτίνες του ήλιου,
βούρτσιζαν τα δόντια τους,
έπλεναν το πρόσωπο τους,
έκαναν την πρωινή τους γυμναστική,
έτρωγαν το πρωινό τους
και συζητούσαν για το πώς θα περάσουν την υπόλοιπη μέρα τους.

«Θα κάνω ένα ωραίο μπάνιο τα μικρά μου!» φώναξε ένας νεαρός αρκουδομπαμπάς.
«Μου αρέσει τόσο πολύ να τα περιποιούμαι!»

«Θα φτιάξω ένα ωραίο τραγούδι για να το τραγουδάμε κάθε φορά που θα έχουμε γιορτή!» είπε μελωδικά μια στρουμπουλή αρκουδίτσα έχοντας ήδη πάρει στα χέρια την κιθάρα της.

«Κι εγώ θα φτιάξω το νοστιμότερο γλυκό του μήνα!» Πετάχτηκε ο αρκούδος σεφ της ομάδας.

Μάταια εκείνες προσπαθούσαν να τους πουν πως όλη μέρα καθάριζαν τις σπηλιές στο δάσος και φρόντιζαν τα μικρά αρκουδάκια.
Τίποτα δεν άκουγαν αυτοί, είχαν τόσα νεύρα από την κούραση που δεν μπορούσαν να ακούσουν τίποτα.

«Δεν πάει άλλο!» Αναστέναξε η μικρή αρκουδίτσα μια μέρα.

Φώναξε λοιπόν τις φίλες της και τους είπε:
«Σήμερα όταν γυρίσουν οι αρκούδοι θα τους βάλουμε κάτω και θα τους πούμε.
Θέλουμε να ξαναγίνουν τα πράγματα όπως πριν.
Θέλουμε όλοι μαζί να μεγαλώνουμε τα παιδιά,
θέλουμε όλοι μαζί να κάνουμε τις δουλειές
και όλοι μαζί να ψάχνουμε για τροφή.»
ΘΕΛΟΥΜΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ!!!!

«Ναι, ναι! Αυτό θέλουμε! Αυτό θέλουμε!» Είπαν όλες.

Έφτασε λοιπόν η ώρα που γύρισαν οι αρκούδοι.
Ήταν γεμάτοι νεύρα γιατί είχαν βρει ελάχιστο μέλι.
Μόλις οι αρκούδες τους είπαν αυτά που είχαν να τους πουν εκείνοι αγρίεψαν και άρχισαν να φωνάζουν.
Ξέρετε πώς φωνάζει ένας αγριεμένος αρκούδος; Έτσι φώναζαν!
Μάταια εκείνες προσπαθούσαν να τους εξηγήσουν πως ήταν για το καλό όλων να συνεργαστούν και πάλι όπως παλιά.
Οι αρκούδοι ήταν τόσο κουρασμένοι και τόσο αγριεμένοι που δεν μπορούσαν με τίποτα να δούνε το καλό τους.
Ούτε όμως οι αρκούδες έκαναν πίσω γιατί είχαν πειστώσει πολύ κι έτσι κατέληξαν να μαλώνουν.

«Για καθίστε καλά!» Είπε τότε ένας μεγάλος αρκούδος.
«Άλλωστε εμείς είμαστε πιο δυνατοί. Δεν σας συμφέρει να παλέψουμε!»

«Τι θες να πεις;» ρώτησε η μικρή αρκούδα που είχε ξεσηκώσει τις άλλες, πήγε και στάθηκε απέναντί του και όρθωσε το ανάστημά της.

Πριν προλάβει όμως να τελειώσει ένας λαγός που περνούσε από εκεί και τα είδε όλα, τους φώναξε:
«Εσείς μαλώνετε, αλλά δεν ξέρετε ότι οι μέλισσες πήραν το μέλι τους κι άλλαξαν δάσος!
Άντε τώρα να το βρείτε!»

Αμάν! Τι ήταν αυτό που άκουσαν!
Άλλαξαν γειτονιά οι μέλισσες;
Και τώρα πώς θα τις βρουνε;
Ήδη με μεγάλη δυσκολία τελευταία οι αρκούδοι ψάχνουν από δέντρο σε δέντρο.
Τώρα που άλλαξαν και δάσος οι μέλισσες θα είναι αδύνατον να τις εντοπίσουν.
Άλλωστε όλοι το ξέρουν ότι οι αρκούδοι δεν έχουν και τόσο καλή όσφρηση.
Και τώρα τι κάνουμε;

«Θα πάμε εμείς!» Είπαν όλες οι αρκουδίτσες μαζί!
«Έχουμε καλύτερη μύτη από εσάς και θα τα καταφέρουμε».

«Ναι, ναι, έτσι είναι», μουρμούρισαν οι άντρες αρκούδοι!
«Να έρθουμε όμως μαζί για να βοηθήσουμε;»

«Δεν χρειάζεται!» τον έκοψε η μικρή αρκουδίτσα και έκλεισε το μάτι στις άλλες.
«Πιο πολύ μελά θα μας φέρετε.
Εσείς να μείνετε εδώ να προσέχετε τα παιδιά».

Μια και δυο πήγαν λοιπόν και άρχισαν να ψάχνουν από δάσος σε δάσος.
Προχωρούσαν με την μύτη μπροστά προσπαθώντας να μυρίσουν το μέλι.

«Εδώ! Εδώ!» φώναξε χαρούμενη η μικρή αρκούδα.
«Εδώ έχουν φέρει οι μέλισσες το μέλι τους.
Ελάτε όλες μαζί να το μαζέψουμε!»

Βοηθώντας η μια την άλλη κατάφεραν να μαζέψουν όσο περισσότερο μέλι μπορούσαν.
Είχε αρχίσει να βραδιάζει όταν ξεκίνησαν να γυρίσουν πίσω.
Στο δρόμο αποφάσισαν να κάνουν κάτι για να δώσουν ένα καλό μάθημα στους αρκούδους.

Γύρισαν λοιπόν με τα μούτρα κατεβασμένα και μόλις είδαν τους φίλους τους να περιμένουν με αγωνία είπαν:
«Ξέρετε πόσο κουραστήκαμε για να βρούμε αυτό το μέλι;
Για να δούμε τι κάνατε εσείς για να αξίζετε να φάτε».

Όλοι μαζί οι αρκούδοι, ακόμα και ο παππούς αρκούδος κατέβασαν το κεφάλι.

Κανένας δεν μιλούσε, γιατί είχαν καταλάβει και όλοι σκεφτόντουσαν το ίδιο πράγμα.

Μπορεί να είμαστε διαφορετικοί, ναι, όχι μόνο οι αρκούδες και οι αρκούδοι, αλλά και ο καθένας από εμάς ξεχωριστά, αυτό όμως δεν σημαίνει πως δεν είμαστε ίσοι.

Ένας, ένας λοιπόν σήκωνε το κεφάλι του και έλεγε δυνατά!
«Είμαστε ο καθένας ξεχωριστός αλλά όλοι είμαστε ίσοι!!!»

και –

Η ζωή μας θα γίνει καλύτερη με την συνεργασία όλων μας!!!!

Μετά κοιτάχτηκαν στα μάτια και έδωσαν τα χέρια!

Από τότε άρχισαν και πάλι να συνεργάζονται.
Πήγαιναν πάντα μαζί για να μαζέψουν μέλι.
Οι γυναίκες συνήθως το έβρισκαν με την καλή τους μύτη και οι άντρες το κατέβαζαν από τα δέντρα.
Λέω συνήθως γιατί πολλές αρκουδίτσες σκαρφάλωναν στα δέντρα με την ίδια ή και περισσότερη επιδεξιότητα από τους αρκούδους ή τίναζαν τους κορμούς με τέτοια δύναμη που τους άφηναν άφωνους όλους.
Πολλοί αρκούδοι, από την άλλη, με την βοήθεια που είχαν από τις φίλες τους κατάφεραν να αποκτήσουν τόσο καλή μύτη, «γυναικεία» όπως έλεγαν με καμάρι.

Έτσι κάθε μέρα μάζευαν γρήγορα πολύ μέλι και είχαν άφθονο χρόνο για να παίζουν όλοι μαζί και να χαίρονται κάτω από τον ήλιο.

Στο τέλος τα παιδιά θα μπορούσαν να ζωγραφίσουν σκηνές από την ιστορία.

ΤΕΛΟΣ

Επιλέξτε ή αφήστε τα παιδιά να επιλέξουν μικρές σκηνές ή στιγμιότυπα από την ιστορία και βοηθήστε τα να τα δραματοποιήσουν.